

Sygn. akt VIII Gz 21/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer

Sędzia SO Wojciech Wołoszyk

Sędzia SR del. Tomasz Mrugowski

Protokolant: st..sekr.sąd. Joanna Bereszyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2014 r. w Bydgoszczy posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa I. W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 października 2013 r. sygn. akt VIII GC 659/11

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 października 2013 r. (karta 216 akt) Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił zażalenie pozwaney na postanowienie z dnia 19 kwietnia 2013 r. (data 2012 stanowi, jak od razu wskazać należy, oczywistą omyłkę pisarską nienaprawioną postanowieniem z dnia 7 listopada 2013 r.).

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2013 r. (k. 197 akt) Sąd odrzucił zażalenie pozwaney od postanowienia z 19 października 2012 r., którym odrzucił zażalenie na postanowienie z 10 lutego 2012 r. odrzucającym apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, że zarządzeniem z dnia 4 lipca 2013 r. przewodniczący wezwał pozwaną do uiszczenia opłaty od zażalenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia. Odpis tego zarządzenia został doręczony pozwaney w dniu 16 lipca 2013 r., pozwana zaś w określonym terminie nie uiściła opłaty.

W kontekście pisma skarżącego z dnia 3 grudnia 2013 r., wskazującym stanowczo, że pismo z 23 października 2013 r. zawiera zażalenia, nie zaś wnioski o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty, przyjąć należało, że skarżący kwestionuje brak ponownego wezwania do uzupełnienia braku fiskalnego i nienadanie z tego względu biegu zażaleniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanego jest bezzasadne.

Postawieniem z dnia 2 maja 2012 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych. Postanowienie to stało się prawomocne na skutek oddalenia przez Sąd Okręgowy wywiedzionego od niego zażalenia pozwanego. W konsekwencji obowiązkiem pozwanego było uiszczenie opłaty od pisma, jeżeli pismo to

podlegało opłacie (art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 28.07. 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych -Dz. U. 2010 poz. 90 nr 594). Zgodnie z art. 3 ust. 1 i 19 ust. 3 pkt. 2 cytowanej ustawy, piątą część opłaty pobiera się od zażalenia, chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej. Nieopłacenie, zatem należnej opłaty przy wniesieniu pisma uruchamia tryb naprawczy, przewidziany w art. 130 § 1 K. p. c. Stosowanie zatem, do niego przewodniczący wezwał stronę do uiszczenia opłaty, a po bezskutecznym upływie tygodniowego terminu, Sąd odrzucił zażalenie na podstawie art. 370 K. p. c. w zw. z art. 397 § 2 K. p. c. Uszło, tymczasem uwadze Sądu, że postanowienie z dnia 19 kwietnia 2013 r. doręczone zostało pozwanemu w dniu 29 kwietnia 2013 r. (kara 203), zażalenie zaś - jakkolwiek noszące datę 6 maja 2013 r. - oddane zostało w placówce operatora pocztowego dopiero 28 maja 2013 r., a więc termin tygodniowy do wniesienia zażalenia (art. 394 § 2 K. p. c), który biegnie od dnia doręczenia postanowienia upłynął bezskutecznie z upływem dnia 6 maja 2013 r. W tej sytuacji zażalenie podlegało wprawdzie odrzuceniu, jednak jako wniesione po upływie przepisanej terminu. Prowadziło to Sąd Okręgowy do wniosku, że zaskarżone postanowienie odpowiada prawu. Z tego względu na podstawie art. 387 K. p. c. w zw. z art. 397 § 2 K. p. c. należało postawić jak w sentencji.